

bron Vraag nr. 690 van Peter Van Rompuy van 29 april 2015: Lokale overheden – Obligaties en bulletleningen, Vlaams Parlement, Schriftelijke Vragen, websitebulletin, publicatiedatum: 24 juni 2015.

Berichten uit Europa

Stedenbeleid: de Riga-Verklaring

J. DE MULDER Raadgever Bestuurszaken bij de Vlaamse Vertegenwoordiging bij de EU

In deze bijdrage berichten we over enkele belangrijke ontwikkelingen, initiatieven en beleidsvoorstellen op het Europese niveau. Volgende thema's komen in deze bijdrage aan bod: de Riga-verklaring voor Europees stedenbeleid, migratiebeleid, sociaal beleid, economisch-financieel beleid en betere regelgeving. Deze thema's hebben op diverse manieren raakvlakken of een doorwerking op het lokale bestuursniveau.

Verklaring

Ministers

Onder het voorbije EU Voorzitterschap van Letland vond op 10 juni een informele bijeenkomst van de ministers bevoegd voor territoriale cohesie en stedelijk beleid plaats. De EU ministers namen tijdens die bijeenkomst een verklaring over het toekomstige Europese stedenbeleid aan onder de titel “een stap richting een Europese stedelijke agenda”.

In Europa situeert de verantwoordelijkheid voor de stedelijke ontwikkeling zich voornamelijk bij de lidstaten. In ons land zijn de deelstaten hiervoor bevoegd. België werd vertegenwoordigd door Vlaams minister-president Geert Bourgeois.

High level vertegenwoordigers

Niet enkel de 28 lidstaten waren vertegenwoordigd. Ook de Commissaris bevoegd voor Regionaal Beleid (Corina Cretu) en diverse andere “high level” vertegenwoordigers van belangrijke organisaties met een sleutelrol in het stedenbeleid waren aanwezig: de voorzitter van de Commissie Regionaal Beleid van het Europees Parlement (Iskra Mihaylova), het ECOSOC-comité (Joost Van Iersel), het Comité van de Regio's (voorzitter Markku Markkula), UN Habitat, Eurocities, de Council of European Municipalities and Regions (CEMR) en Conference of Peripheral Maritime Regions.

Achtergrond

Mededeling stedelijke dimensie

De discussie over de nood aan een Europese stedelijke agenda loopt al een aantal jaren. Vorig jaar publiceerde de Commissie de Mededeling over de stedelijke dimensie van het Europees beleid met een bijhorende openbare raadpleging om daardoor ook het debat uit te breiden tot alle belanghebbenden. We berichtten daarover uitgebreid in Publiek Domein. Het doel was om het debat uit te breiden tot alle belanghebbenden.

Politiek debat

Samenwerking

Letland probeerde een stap verder te zetten in dit proces met de goedkeuring – na debat – van een ministeriële verklaring binnen een intergouvernementeel kader over de belangrijkste elementen en principes van een toekomstige Europese stedelijke agenda. De verklaring legt de nadruk op de versterking van de samenwerking tussen de Commissie, de lidstaten evenals de lokale overheden met respect voor de principes van subsidiariteit en proportionaliteit. In dit debat kwamen ook de belangen van de kleine en middelgrote steden aan bod –niet zo verwonderlijk onder dit voorzitterschap gezien de omvang van Letland. Tijdens deze bijeenkomst presenteerde Nederland – dat de EU voorzit in de eerste helft van 2016 – een roadmap “from Riga to Amsterdam”.

Tussenkomsten

Zowel de ministeriële verklaring als de roadmap die NL voorstelde kregen unanieme steun.

Intelligente, groene en inclusieve steden

De ontwikkeling van intelligente, groene en inclusieve stedelijke zones in lijn met de Europa 2020 strategie was het belangrijkste thema dat door verschillende lidstaten naar voor werden geschoven om opgenomen te worden in een stedelijke agenda. Andere elementen betreffen: vragen op vlak van klimaat, milieu en energie; de demografische kwestie (verouderende bevolking) en immigratie; de sociale uitdagingen: strijd tegen werkloosheid en armoede en het streven naar sociale inclusie; innovaties op vlak van technologie.

Grensoverschrijdende aspecten

Luxemburg en Oostenrijk wezen op het grensoverschrijdende aspect van samenwerking op vlak van dit thema. Ons land, gesteund door vele andere lidstaten, merkten op dat de Europese stedelijke agenda niet enkel betrekking heeft op individuele steden, maar eerder een polycentrisch stedelijk netwerk moet vormen.

Operationele agenda

Ons land wees ook op de noodzaak om een operationele agenda op te zetten, die tegelijkertijd voldoende flexibel is om zich aan de verschillende stedelijke contexten binnen de EU aan te passen. Ook het initiatief (verklaring) van burgemeesters tegen kinderarmoede werd vermeld.

Meer coördinatie

Bijna alle lidstaten bepleitten meer coördinatie tussen het Europese sectorale beleid om daarin beter rekening te houden met de stedelijke dimensie. In haar tussenkomsten beklemtoonde de Commissie specifiek de zogenaamde territoriale impact analyses. Een element van het systeem van effectbeoordelingen dat de Commissie gebruikt en waaraan ook het Comité van de Regio's veel belang hecht.

Europa 2020 strategie en partnerschapsprincipe

EP van haar kant benadrukte de nood aan versterking van de stedelijke dimensie binnen de herziening van de Europa 2020 strategie. Daarnaast wees ze op de nood aan een versterkte deelname van lokale entiteiten aan de Europese constructie, via de tenuitvoerlegging van het partnerschapsprincipe. Ook Eurocities en CEMR verwezen naar het partnerschapsprincipe. ECOSOC merkte op dat een polarisatie tussen grote steden en landelijke gebieden vermeden moet worden. Hoewel er binnen de EU momenteel weinig animo en belangstelling is voor de UN Habitat (gevestigd in Nairobi) werd in Riga ook de internationale stedelijke dimensie niet veronachtzaamd. Dit gebeurde in het licht van het aflijnen van de EU positie voor de UN Habitat conferentie in 2016. De UN European Habitat vindt in maart 2016 plaats in Praag.

Volgende EU voorzitterschappen

De twee inkomende voorzitterschappen geven aan dat zij verder willen gaan met deze Europese agenda.

Luxemburg

Luxemburg zal in de 2de helft van dit jaar aandacht besteden aan de grensoverschrijdende metropolitane gebieden. Verder wil men de doelstelling van territoriale cohesie uit het Verdrag en de territoriale agenda 2020 evalueren. Er zal ook worden gewerkt aan verschillende scenario's voor een territoriale visie voor Europa richting 2050. Naast de klassieke ambtelijke vergaderingen (NTCCP/UDG: 9 en 10 september) zal er ook een Informele Raad territoriale cohesie/stedelijk beleid doorgaan op 26 en 27 november.

Nederland

De Nederlandse accenten zijn betere regelgeving, transparantie in besluitvormingsprocessen en verbeteringen in bestaande wetgeving. Ook het vereenvoudigen van Europese financieringsprogramma's voor steden valt hieronder. Daarnaast plannen onze Noorderburen acties rond kennisdeling tussen steden, lidstaten en EU. Nederland streeft naar de goedkeuring van een ministeriële verklaring van Amsterdam tijdens de Informele Raad territoriale cohesie/stedelijk beleid op 30 mei 2016. Daarin moeten prioriteiten en concrete werkmethodes worden afgesproken. Nederland ziet dit initiatief eerder in de vorm van een 'pact' met deelname van een ruime waaier van belanghebbenden (de Commissie, lidstaten, regio's, steden, burgers,...).

Nederland presenteerde ook een duidelijke roadmap "from Riga to Amsterdam" met daarin de belangrijkste stappen en tijdstabel. Op 26 juni verstuurde Nederland alvast een beknopte vragenlijst naar de lidstaten en andere belanghebbenden die lid zijn van de Urban Development Group met het oog op de inzameling van prioritaire

thema's die in het vervolgtraject moeten aan bod komen. De antwoorden worden verwacht tegen eind juli.

bron De tekst van de Riga-verklaring is beschikbaar op: https://eu2015.lv/images/news/2015_06_10_EUUrbanDeclaration.pdf Voor de EP-werkzaamheden inzake stedenbeleid, zie: <http://urban-intergroup.eu/page/2/> Voor de Vlaamse deelname, zie: <http://www.vlaanderen.be/int/en/news/minister-president-subscribes-ministerial-declaration-european-urban-matters>

Migratiebeleid

Vervolg Europese migratieagenda

Alomvattende aanpak

Op 13 mei 2015 stelde de Europese Commissie haar Europese migratieagenda voor. Daarin zet zij een alomvattende aanpak uiteen die moet zorgen voor een beter beheer van migratie in alle aspecten. Hierover rapporteerden we in het vorige nummer van Publiek Domein. Op 27 mei 2015 kwam de Commissie reeds met het vervolg. Ze presenteerde de eerste voorstellen van die alomvattende aanpak voor beter migratiebeheer.

Achtergrond

Beleidsprioriteit Jean-Claude Juncker

Jean-Claude Juncker presenteerde op 23 april 2014 in Malta een vijfpuntenplan over immigratie. In het kader van zijn campagne om tot voorzitter van de Europese Commissie te worden benoemd, riep hij op tot meer solidariteit in het migratiebeleid van de EU. Toen voorzitter Juncker zijn functie aanvaardde, belastte hij een van de commissarissen met de speciale verantwoordelijkheid om in samenwerking met eerste vicevoorzitter Timmermans een nieuw migratiebeleid uit te werken. Dat was een van de tien prioriteiten van zijn politieke beleidslijnen, waarin hij het politieke programma uiteenzette op basis waarvan het Europees Parlement de Commissie koos.

Maatregelen: zes aspecten

Op voorstel van de Europese Commissie hebben de lidstaten zich op 23 april 2015 in een verklaring van de Europese Raad verbonden tot snelle actie om levens te redden en de maatregelen van de EU op migratiegebied te intensiveren. Enkele dagen later volgde een resolutie van het Europees Parlement. Vervolgens kwamen de Commissievoorstellen op 13 en 27 mei. Het draagvlak binnen de Commissie is groot want zowel Eerste vicevoorzitter Frans Timmermans, de Hoge vertegenwoordiger en vicevoorzitter Federica Mogherini als de Commissaris voor migratie, binnenlandse zaken en burgerschap Dimitris Avramopoulos lichtten de maatregelen toe. De verschillende maatregelen betreffen zes aspecten/elementen.

Herplaatsing

Dit betreft een noodstelsel ter ondersteuning van Italië en Griekenland. De Commissie stelt voor om het noodstelsel bedoeld in artikel 78, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie te activeren. Op basis van deze bepaling zal een herplaatsingssysteem worden ingesteld ter ondersteuning van Italië en Griekenland. Het zal gelden voor vluchtelingen uit Syrië en Eritrea die na 15 april 2015 zijn aangekomen in Italië of Griekenland of daar na de instelling van het systeem aankomen en internationale bescherming nodig hebben.

In de komende twee jaar zouden in totaal 40 000 personen op basis van een verdeelsleutel uit Italië en Griekenland worden herplaatst in andere EU-lidstaten. Dat aantal komt overeen met ongeveer 40% van het totale aantal asielzoekers dat deze landen in 2014 is binnengekomen en duidelijk internationale bescherming nodig heeft. De Commissie kan het systeem ook toepassen voor andere lidstaten die geconfronteerd worden met een plotselinge toestroom van migranten. Er wordt dan onder meer gedacht aan Malta. De lidstaten zullen 6 000 EUR krijgen voor elke persoon die naar hun grondgebied wordt herplaatst. In de EU-begroting wordt een extra post van 240 miljoen euro opgenomen voor de financiering van deze regeling met een looptijd van 24 maanden.

Artikel 78, lid 3, van het Verdrag (VWEU)

Dit artikel 78, lid 3, biedt een specifieke rechtsgrondslag voor de aanpak van nood-situaties aan de buitengrenzen. Het luidt:

“Indien een of meer lidstaten ten gevolge van een plotselinge toestroom van onderdanen van derde landen in een noodsituatie terechtkomen, kan de Raad op voorstel van de Commissie voorlopige maatregelen ten gunste van de betrokken lidstaat of lidstaten vaststellen. De Raad besluit na raadpleging van het Europees Parlement.”

Dit artikel werd nooit eerder ingeroepen. Tot dusver hebben lidstaten die met een bijzondere migratiedruk werden geconfronteerd, financiële bijstand gekregen (noodhulp via het Europees Vluchtelingenfonds tot 2014 en daarna via het Fonds voor asiel, migratie en integratie) en operationele steun via het Europees Ondersteuningsbureau voor asielzaken (EASO).

De criteria voor het activeren van artikel 78, lid 3, zijn in het Verdrag vastgelegd: een of meer lidstaten worden met een noodsituatie geconfronteerd door een plotse-linge toestroom van mensen uit landen buiten de EU.

Uit die formulering blijkt dat het mechanisme slechts in buitengewone omstandighe- den wordt geactiveerd, namelijk wanneer uit bv. statistische gegevens duidelijk blijkt dat het asielstelsel van een gegeven lidstaat in gevaar wordt gebracht door een aanhoudend grote toestroom van migranten, m.n. migranten die duidelijk inter- nationale bescherming nodig hebben. Het mechanisme mag dus alleen worden geac- tiveerd in zeer ernstige en zeer dringende noodsituaties.

Hervestiging

De Commissie heeft een aanbeveling aangenomen waarbij de lidstaten wordt ge- vraagd om in de komende twee jaar 20 000 personen van buiten de EU te hervesti- gen. Het zal gaan om personen die door het UNHCR zijn aangeduid als personen die duidelijk internationale bescherming nodig hebben. De hervestiging zal gebeuren volgens een verdeelsleutel. De EU maakt voor de deelnemende lidstaten 50 miljoen euro vrij voor de periode 2015-2016. De extra financiering voor de EU-brede her- vestigingsregeling van 50 miljoen euro, gelijkelijk verdeeld over 2015 en 2016, zal worden toegevoegd aan het Fonds voor asiel, migratie en integratie (AMIF).

Berekening verdeelsleutel?

De criteria houden rekening met de capaciteit van de lidstaten om vluchtelingen op te nemen en te integreren. De twee belangrijkste factoren zijn:

- 1] de omvang van de bevolking (40%): hoe groter de bevolking, des te makkelijker kunnen de lidstaten vluchtelingen opnemen en integreren; en
- 2] het totale Bruto Nationale Product (40%): grote economieën kunnen een grotere migratiedruk gemakkelijker aan.

Daarnaast worden nog twee correctiefactoren toegepast: het aantal in de afgelopen vijf jaar ontvangen asielaanvragen en aangeboden hervestigingsplaatsen (10%); en het werkloosheidscijfer (10%). Hiervoor geldt: hoe groter het aantal asielverzoeken en hoe hoger het werkloosheidscijfer, hoe kleiner het aantal personen dat in een lidstaat wordt herplaatst.

De verdeelsleutel gaat uit van objectieve, kwantificeerbare en verifieerbare criteria met een passende wegingsfactor. De voor de berekening van de sleutel gebruikte gegevens zijn door de lidstaten zelf verstrekt. Tegelijkertijd geldt voor de herplaat- singscriteria dat asielzoekers het recht hebben te worden herplaatst in dezelfde lid- staat als hun familieleden en dat het belang van het kind primair in overweging moet worden genomen.

bron De 2 voorstellen van de Commissie, respectievelijk voor een besluit en een aanbeveling zijn te raadplegen op de website van het Directoraat-Generaal Binnen- landse Aangelegenheden: <http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/> Besluit betreffende herplaatsing:

http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/e-library/documents/policies/asylum/general/docs/proposal_for_a_council_decision_on_provisional_relocation_measures_for_italy_and_greece_en.pdf

Aanbeveling betreffende hervestiging: http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/e-library/documents/policies/asylum/general/docs/recommendation_on_a_european_resettle-ment_scheme_en.pdf

EU-actieplan tegen migrantensmokkel

Plan voor 2015-2020	Het plan voor 2015-2020 omvat concrete maatregelen om migrantensmokkel te voorkomen en te bestrijden. Enkele voorbeelden: opstellen van een lijst van verdachte vaartuigen, oprichting van specifieke platforms voor betere samenwerking en informatie-uitwisseling met financiële instellingen, en samenwerking met internet-providers en sociale media om ervoor te zorgen dat internetcontent waarmee smokkelaars adverteren, snel wordt opgemerkt en verwijderd.
Vier terreinen	Het actieplan tegen migrantensmokkel richt zich op vier terreinen: 1) een krachtigere politieke en justitiële respons; 2) beter verzamelen en delen van informatie; 3) mensensmokkel beter voorkomen en kwetsbare migranten helpen; 4) meer samenwerken met derde landen.
	Organisatie
Contactpunten	De Commissie stelt voor in elke lidstaat één contactpunt op te zetten op het gebied van migrantensmokkel. Verder wil zij het bestaande wetgevingskader van de EU op het gebied van migrantensmokkel uiterlijk in 2016 herzien. In samenwerking met de financiële inlichtingendiensten zal intensiever financieel onderzoek worden verricht om de criminele opbrengsten van migrantensmokkel op te sporen en te confisceren. Ook zal een lijst worden opgesteld van verdachte schepen die op de Middellandse Zee voor mensensmokkel zouden kunnen worden gebruikt.
Liaisons en samenwerking	Verder zullen in een aantal belangrijke EU-delegaties Europese verbindingsfunctionarissen worden gestationeerd om de uitwisseling van informatie te verbeteren en te stroomlijnen. De Commissie zal ook regelmatig statistieken laten opstellen over migrantensmokkel. Om mensensmokkel te voorkomen zal de Commissie, in coördinatie met de EDEO, streven naar samenwerking met derde landen om voorlichtings- en preventiecampagnes op te zetten. De Commissie zal verder een handleiding en richtsnoeren opstellen voor de vervoers- en grensautoriteiten.
Terugkeerbeleid: aanpassing wetgeving	Voor 2016 zijn een raadpleging en een effectbeoordeling gepland voor een mogelijke herziening van Richtlijn 2004/81/EG over verblijfstitels voor slachtoffers van mensenhandel. Via GVDB-missies en operaties kan worden bijgedragen tot de strijd tegen mensensmokkelaars en kunnen derde landen worden geholpen hun capaciteiten te versterken. De Commissie wil mensensmokkel beter bestrijden door de effectiviteit van het terugsturen te vergroten. Daartoe zal zij voorstellen de rechtsgrondslag voor Frontex te wijzigen en Frontex een grotere rol te laten spelen bij terugkeer, en zal zij in 2015-2016 beoordelen hoe het Schengen-informatiesysteem (SIS) beter kan worden benut bij de handhaving van terugkeerbesluiten.
Bilaterale en regionale samenwerking	Een mogelijkheid is dat de lidstaten verplicht worden om inreisverboden in het SIS in te voeren, zodat zulke verboden in de hele EU kunnen worden gehandhaafd. Tot slot zullen de EDEO en de Commissie in onderlinge samenwerking bestaande bilaterale en regionale samenwerkingskaders met relevante derde landen versterken en nieuwe samenwerkingskaders tot stand brengen. In dat verband zal tevens financiële en technische bijstand worden verleend om de capaciteiten op dit gebied te versterken. In prioritaire derde landen van herkomst en doorreis zullen EU-samenwerkingsplatforms inzake migrantensmokkel worden opgezet om internationale organisaties, EU-delegaties en nationale overheden samen te brengen.
	Middellandse zee
	Het actieplan omvat maatregelen tegen alle vormen van migrantensmokkel langs alle migratieroutes, maar de bestrijding van migrantensmokkel in het Middellandse Zeegebied is het meest urgent.
Nieuw operationeel plan	Het operationele team JOT MARE van Europol zal worden versterkt, zodat het kan dienen als EU-informatieknooppunt in de strijd tegen migrantensmokkel. Het nieuwe operationele plan voor de versterkte gezamenlijke operatie bevat een overzicht van de middelen die nu beschikbaar zijn. Het gaat om materieel voor actie op zee (10 stuks), actie op land (33) en actie in de lucht (8) en om 121 personeelsleden. Voorts wordt het geografisch gebied voor Triton in het actieplan zuidwaarts uitgebreid, tot aan de grenzen van de Maltese zoek- en reddingszone, om ook het gebied van de vroegere Italiaanse operatie Mare Nostrum te bestrijken. Op 22 juni gaf de Raad Algemene Zaken het startsein voor de marine-operatie EUNAVFOR

Med met als opdracht vaartuigen en hulpmiddelen die door mensensmokkelaars of -handelaars worden gebruikt, op te sporen, te onderscheppen en te vernietigen. Het operationele hoofdkwartier van deze operatie is in Rome gevestigd. De gezamenlijke kosten worden op 11,82 miljoen euro voor een periode van 14 maanden.

Systematisch afnemen van vingerafdrukken

Richtsnoeren en best practices

Voor een doeltreffende werking van het gemeenschappelijk asielstelsel van de EU moeten bij aankomst systematisch vingerafdrukken worden afgenomen van de migranten. De diensten van de Commissie hebben richtsnoeren gepubliceerd met beste praktijken voor het afnemen van vingerafdrukken van pas aangekomen migranten die een verzoek om internationale bescherming indienen.

De lidstaten passen de wetgeving momenteel op uiteenlopende manieren toe: ze gebruiken detentie of dwang om asielzoekers ertoe te brengen vingerafdrukken af te staan, of doen geen van beide.

Die Commissie-richtsnoeren houden in dat wordt aanbevolen om in eerste instantie de asielzoekers te adviseren en te informeren over hun rechten en plichten en over de redenen waarom vingerafdrukken nodig zijn. Als een asielzoeker niet meewerkt – door te weigeren zijn vingerafdrukken af te staan of door zijn vingertoppen zodanig te beschadigen dat identificatie onmogelijk is – wordt aanbevolen dat de lidstaten op specifieke en beperkte wijze detentie toepassen, en pas in laatste instantie overgaan tot dwang.

Hotspot-teams

Hotspot-teams van het EASO, Frontex en Europol zullen ter plaatse helpen om arrivinge migranten snel te identificeren en te registreren en snel hun vingerafdrukken te nemen. Zij zullen voorts onderzoeken welke personen bescherming nodig hebben.

Toekomst van de ‘blauwe kaartrichtlijn’: openbare raadpleging

Verbetering bestaande blauwe kaart

De Commissie wil de bestaande Europese blauwe kaart verbeteren. De EU heeft in 2009 een aantal voorwaarden opgesteld voor de afgifte van een speciale verblijfs- en werkvergunning, de Europese blauwe kaart, aan werknemers van buiten de EU die in de lidstaten hooggeschoolde arbeid willen verrichten, en heeft daarvoor een geharmoniseerde versnelde procedure en gemeenschappelijke criteria vastgesteld (arbeidscontract, beroepskwalificaties en minimumsalaris).

De blauwe kaart vereenvoudigt de toegang tot de arbeidsmarkt en biedt de houders sociaal-economische rechten en gunstige voorwaarden voor gezinshereniging en mobiliteit binnen de EU. De blauwe kaartrichtlijn stimuleert ethische aanwervingen om te voorkomen dat de lidstaten actief personeel aanwerven in ontwikkelingslanden die al te kampen hebben met ernstige braindrain, m.n. in sectoren als de gezondheidszorg. De Europese blauwe kaart geeft geen recht op toegang, maar is vraag-gestuurd, d.w.z. er moet al een arbeidscontract zijn. De kaart is één tot vier jaar geldig en kan worden verlengd. Deze kaart maakt het voor hooggekwalificeerde personen dus gemakkelijker om naar de EU te komen en er te werken, maar wordt momenteel nauwelijks gebruikt.

Raadpleging

De raadpleging – die loopt tot 21 augustus 2015 – geeft belanghebbenden (zoals migranten, werkgevers, overheidsinstanties, vakbonden, ngo's en arbeidsbureaus) de gelegenheid om hun standpunt over de kaart kenbaar te maken en voorstellen voor verbetering te doen.

Wie de aan de online raadpleging wil deelnemen, kan dat via: http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-is-new/public-consultation/2015/consulting_0029_en.htm

Vervolg en reacties

Gevoelige problematiek

Met de hiervoor beschreven voorstellen gaf de Commissie een belangrijke aanzet voor onmiddellijke en lange termijnmaatregelen om de migratieproblemen waarmee Europa wordt geconfronteerd, aan te pakken. Zoals was te verwachten werd die krachtdadige aanpak niet alle hoofdsteden van de EU geapprecieerd. In bepaalde EU-lidstaten vond men de Commissie-aanpak al te voortvarend. In andere lidstaten ligt de migratieproblematiek politiek zeer gevoelig.

De conclusies van de Europese Raad van 25 en 26 juni tonen duidelijk aan dat er geen consensus kon worden gevonden voor directe, duidelijke en bindende afspraken tussen alle lidstaten.

bron De conclusies van de Europese Raad zijn te raadplegen op: <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2015/06/26-euco-conclusions/>

Sociaal beleid

Naar een versterking van het sociaal beleid van de EU?

Oriënterend debat

Op 9 juni hield de Commissie een oriënterend debat over hoe het EU-beleid de uitdagingen op sociaal en werkgelegenheidsvlak in Europa het beste kan aanpakken. De beleidslijnen van voorzitter Juncker onderstrepen al de noodzaak van sociale billijkheid en zijn erop gericht de principes van een Europese sociale markteconomie te versterken. De resultaten van het debat van vandaag zullen dienen als basis voor het werkprogramma van de Commissie voor de rest van haar mandaat.

Marianne Thyssen, EU-commissaris voor Werkgelegenheid, Sociale Zaken, Vaardigheden en Arbeidsmobiliteit, zei in dit verband:

“Hoewel onze economie herstellende is, voelen vele Europese burgers het effect van dat economisch herstel nog niet. Banen scheppen, billijkheid herstellen, bescherming bieden en ongelijkheden verminderen blijven daarom onze prioriteiten – voor een succesvol economisch herstel waar alle mensen in Europa baat bij hebben. Ons doel is opwaartse sociale convergentie te bereiken en met concrete resultaten naar de Europese burgers te gaan.”

Achtergrond

Voor het eerst sinds de crisis wordt voor de economieën van alle lidstaten weer groei verwacht. Terwijl Europa langzaam uit de crisis komt en er opnieuw meer banen worden gecreëerd, zal het nog een tijd duren voor die verbeteringen duidelijk voelbaar zijn op de arbeidsmarkt en in de samenleving en voor de banen die tijdens de crisis zijn verloren gegaan terugkomen. De belangrijkste uitdaging is het aanpakken van de werkloosheid, die zeer hoog blijft bij jongeren en langdurig werkzoekenden: in de EU zijn 23,5 miljoen mensen werkzoekend, van wie 4,7 miljoen jongeren tussen 15 en 24 jaar. De crisis heeft de EU afgehouden van de doelstellingen van de Europa 2020-strategie op het gebied van werkgelegenheid en armoede. Het aantal armen is gestegen met meer dan 6 miljoen sinds 2008, tot ongeveer 123 miljoen in 2013. Vandaag loopt ongeveer één EU-burger op vier (24,5%) risico op armoede of uitsluiting. De arbeidsparticipatie (voor de leeftijdsgroep 20-64) is gedaald van 70,3% in 2008 tot 69,2% in 2014, vergeleken met het EU-streefcijfer van 75% voor 2020.

Beleidsinstrumenten

In het debat werd de balans opgemaakt van de economische en sociale situatie en kwam de rol aan bod van een aantal beleidsinstrumenten die de EU in handen heeft:

- **betere coördinatie** van beleidslijnen: de economische governance van de EU is sterker sinds de crisis en wordt nog verbeterd, onder meer door meer rekening te houden met sociale en werkgelegenheidsdoelstellingen. Deze nieuwe aanpak komt tot uiting in de landen-specifieke aanbevelingen voor dit jaar. Zoals aangekondigd in de beleidslijnen moet ook een grotere convergentie tussen lidstaten met dezelfde munteenheid deel uitmaken van de hervorming van onze economische en monetaire unie;
- een sterkere **betrokkenheid** van de sociale partners op nationaal en op EU-niveau is belangrijk om hervormingen uit te tekenen die het herstel kunnen versterken. De Commissie heeft de sociale dialoog op EU-niveau nieuw leven ingeblazen en ondersteunt actieve deelname van de sociale partners op nationaal niveau in het Europees semester. Zij wil de sociale partners ook betrekken bij een breder scala van beleidslijnen, bijvoorbeeld waar het gaat om het verdiepen van de economische en monetaire unie, het creëren van een energie-unie, het handelsbeleid, het uitvoeren van onze digitale agenda, het aanmoedigen van on-

dernemerschap en het beter afstemmen van vaardigheden op de behoeften van de arbeidsmarkt;

- **modernisering van EU-wetgeving** op het gebied van werkgelegenheid en sociale zaken: onze wetgeving moet regelmatig worden aangepast aan de economische evolutie en maatschappelijke uitdagingen en aan de agenda voor betere regelgeving van de Commissie. Een groot deel van de EU-wetgeving in verband met arbeid en sociale aangelegenheden dateert nog van de oprichting van de interne markt en van recente uitbreidingen. Intussen hebben we enorme technologische veranderingen meegemaakt en een diversere beroepsbevolking en nieuwe bedrijfsmodellen zien ontstaan. De burgers verwachten levenslange bescherming om met die veranderingen te kunnen omgaan;
- **EU-financieringsinstrumenten:** om de sociale samenhang te bevorderen, is uitgebreide financiering voorhanden, met name via Europese structuur- en investeringsfondsen (ESIF), zoals het Europees Sociaal Fonds, die rechtstreeks werkloosheid en armoede kunnen aanpakken, de vaardigheden van mensen kunnen verbeteren en het scheppen van banen kunnen ondersteunen, vooral voor jonge mensen via het jongerenwerkgelegenheidsinitiatief.

Ondernomen acties en nieuwe voorstellen

De Commissie vindt dat ze al veel heeft gedaan zoals de lancering van het investeringsplan voor Europa om banen en groei te sturen en de nieuwe start van het jongerenwerkgelegenheidsinitiatief. Zoals voorzien in het Werkprogramma van de Commissie voor 2015, zijn verscheidene nieuwe initiatieven in voorbereiding; bv. een aanbeveling over de integratie van langdurig werkzoekenden. Die aanbeveling zal rond de zomer worden voorgesteld en voor eind 2015 is een arbeidsmobiliteitspakket voorzien. Het debat van 9 juni moet als het kader worden gezien voor deze initiatieven en voor de vormgeving van verdere stappen.

bron Meer informatie is te vinden op de webpagina “Sociale bescherming en sociale integratie” van de website van het DG Werkgelegenheid, sociale zaken en inclusie: <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?langId=nl&catId=750>.

Monetair beleid

Naar een versterkte Economische en Monetaire Unie (EMU)

Ambitieuze plannen

Op 22 juni 2015 hebben de vijf voorzitters – Jean-Claude Juncker, voorzitter van de Europese Commissie, samen met Donald Tusk, voorzitter van de Eurotop, Jeroen Dijsselbloem, voorzitter van de Eurogroep, Mario Draghi, president van de Europese Centrale Bank, en Martin Schulz, voorzitter van het Europees Parlement – ambitieuze plannen bekendgemaakt om de Economische en Monetaire Unie (EMU) vanaf 1 juli 2015 te verdiepen en uiterlijk tegen 2025 te voltooien.

Concrete maatregelen in drie fasen

Om hun visie voor de toekomst van de EMU in de praktijk te brengen, stellen zij concrete maatregelen voor die in drie fasen uitgevoerd moeten worden. Sommige ervan, zoals de introductie van een Europees depositogarantiestelsel, moeten al de eerstvolgende jaren versneld worden doorgevoerd. Andere maatregelen gaan verder wat betreft het delen van de soevereiniteit door de lidstaten van de eurozone, zoals het opzetten van een toekomstige eurozone-thesaurie. In de visie van de vijf voorzitters moet de aandacht verschuiven van regels naar instellingen, die een onwankelbare en transparante architectuur voor de EMU moeten verzekeren. Zorgen voor een hechte en rechtvaardige Economische en Monetaire Unie behoort tot de 10 top-prioriteiten in de politieke beleidslijnen van voorzitter Juncker.

Achtergrond

Nauwere coördinatie

De Eurotop van oktober 2014 heeft benadrukt dat “nauwere coördinatie van het economisch beleid van wezenlijk belang is voor een soepele werking van de Economische en Monetaire Unie”. Op die top werd opgeroepen om verder te werken “aan de ontwikkeling van concrete mechanismen voor een strakkere economische beleidscoördinatie, convergentie en solidariteit” en “de volgende stappen voor te bereiden op weg naar een betere economische governance in de eurozone”.

EMU onvoltooid

Ondanks de vooruitgang die de voorbije jaren is geboekt, m.n. dankzij de lancering van de bankenunie, blijft de EMU onvoltooid. In de eurozone is sprake van een aanzienlijke divergentie en door de crisis van de afgelopen jaren zijn de bestaande tekortkomingen nog duidelijker geworden. Met 18 miljoen werklozen en veel burgers voor wie sociale uitsluiting dreigt, is het duidelijk dat veel meer moet worden gedaan om de eurozone – de op een na grootste economie ter wereld – onwankelbaar te maken. Wij hebben een duurzame, rechtvaardige en democratisch gelegitimeerde basis voor de toekomst nodig die bijdraagt aan meer groei, banen en welvaart voor alle burgers.

Verslag

Het verslag bevat de neerslag van uitvoerige besprekingen met de lidstaten en het maatschappelijk middenveld. Het bouwt voort op het verslag “Naar een echte Economische en Monetaire Unie” (het zgn. “Verslag van de vier voorzitters”) en op de “Blauwdruk voor een hechte Economische en Monetaire Unie” van de Commissie van 2012, die essentiële referenties blijven met betrekking tot de voltooiing van de EMU. Het nieuwe verslag geeft de persoonlijke beraadslagingen en discussies van de vijf voorzitters weer. Het richt zich vooral op de eurozone omdat landen die de euro als munt gebruiken, bijzondere uitdagingen, belangen en verantwoordelijkheden gemeen hebben. Dat bewijst de Griekse crisis maar al te duidelijk. Het proces naar een hechtere EMU staat echter open voor alle EU-lidstaten.

Fasen

Het Verslag tekent drie verschillende fasen uit om de visie van de vijf voorzitters in de praktijk te brengen:

Al doende verdiepen

Fase 1 “Al doende verdiepen” (1 juli 2015 – 30 juni 2017): de bestaande instrumenten en de huidige Verdragen gebruiken om het concurrentievermogen en de structurele convergentie te stimuleren, verantwoordelijk budgettair beleid verwezenlijken op nationaal en EU-niveau, de financiële unie voltooien en de democratische verantwoordingsplicht versterken.

Voltooiing van de EMU

Fase 2 “Voltooiing van de EMU”: ingrijpendere maatregelen nemen om het convergentieproces een meer bindend karakter te verlenen door middel van bv. een reeks gezamenlijk overeengekomen benchmarks op het gebied van convergentie die in wetgeving zouden worden vastgelegd, evenals een eurozone-thesaurie.

(H)echte EMU

Fase 3 (uiterlijk 2025): wanneer alle stappen zijn afgerond, zou een (h)echte EMU een stabiel en welvend oord zijn voor alle burgers van de EU-lidstaten die de euro als munt gebruiken, en zou zij aantrekkelijk zijn voor andere EU-lidstaten die zij zich daarbij zouden willen aansluiten.

Witboek

Om de overgang van fase 1 naar fase 2 voor te bereiden, zal de Commissie in het voorjaar 2017 met een witboek komen waarin de noodzakelijke volgende stappen worden geschetst, waaronder wetgevende maatregelen, om de EMU in fase 2 te voltooien. Deze werkwijze is geënt op het witboek van Jacques Delors van 1985 waarmee – door een reeks maatregelen en een daaraan gekoppeld tijdschema – het pad werd geëffend naar de Europese Akte, de rechtsgrondslag voor het interne-marktproject.

Concrete elementen uit het Verslag

Naar een economische unie van convergentie, groei en banen

Deze Unie moet op vier pijlers rusten:

- 1] de oprichting van een eurozonesysteem van autoriteiten voor concurrentievermogen;
- 2] de versterkte tenuitvoerlegging van de procedure voor macro-economische onevenwichtigheden;
- 3] een sterkere nadruk op werkgelegenheid en sociale prestaties; en
- 4] versterkte coördinatie van het economisch beleid binnen een Europees Semester nieuwe stijl.

Dit zou op korte termijn moeten worden uitgevoerd (fase 1) door middel van praktische stappen en volgens de communautaire methode. Op middellange termijn (fase 2) moet het convergentieproces een meer bindend karakter krijgen door een reeks gemeenschappelijke hoogwaardige normen die in EU-wetgeving zouden worden gedefinieerd.

Autoriteiten voor het concurrentievermogen

Het doel van de autoriteiten voor het concurrentievermogen moet niet zijn om praktijken en instellingen die belast zijn met loonvorming, grensoverschrijdend te harmoniseren. Deze processen lopen binnen de EU sterk uiteen en weerspiegelen terecht nationale voorkeuren en rechtstradities.

Op basis van een gemeenschappelijk model zou elke lidstaat zelf moeten beslissen hoe hij zijn nationale autoriteit voor het concurrentievermogen vorm geeft, maar deze moet wel democratische verantwoordingsplicht hebben en operationeel onafhankelijk zijn. Nationale actoren, zoals sociale partners, dienen hun rol te blijven spelen overeenkomstig de vaste praktijk in elke lidstaat, maar zij zouden de adviezen van de betrokken autoriteiten moeten gebruiken bij loononderhandelingen. Sommige lidstaten, zoals Nederland en België, beschikken reeds over dergelijke autoriteiten.

Naar een financiële unie

Een economische en financiële unie zijn complementair en versterken elkaar onderling. Vooruitgang op deze twee fronten moet een topprioriteit zijn in fase 1. Aangezien verreweg het bij het meeste geld om bankdeposito gaat, kan er alleen van een echt gemeenschappelijke munt sprake zijn als het vertrouwen in de veiligheid van bankdeposito's niet afhankelijk is van de lidstaat waar een bank opereert. Dit vereist gemeenschappelijk banktoezicht, en een gezamenlijke bankenafwikkeling en depositogarantie. Voor het gemeenschappelijk banktoezicht hebben wij onze doelstelling reeds bereikt. Er is overeenstemming bereikt over een Gemeenschappelijk Afwikkelingsmechanisme met een Gemeenschappelijk Afwikkelingsfonds (dat operationeel wordt op 1 januari 2016). Als volgende stap stellen de vijf voorzitters voor, om in fase 1 een Europees depositogarantiestelsel (EDIS) te lanceren, dat op Europees niveau als een herverzekeringssysteem voor de nationale depositogarantiestelsels kan worden opgezet.

Naar een begrotingsunie

Een onhoudbaar budgettair beleid brengt niet alleen de prijsstabiliteit in de Unie in gevaar, het is ook schadelijk voor de financiële stabiliteit. Op korte termijn (fase 1) stellen de vijf voorzitters de oprichting voor van een adviserende Europese Budgettaire Raad die de bestaande nationale begrotingsraden zou coördineren en completeren. Deze raad zou een onafhankelijke analyse geven op Europees niveau van de wijze waarop de begrotingen presteren tegenover de economische doelstellingen uit het budgettaire governance-kader van de EU.

Op langere termijn (fase 2) moet een gemeenschappelijke macro-economische stabilisatiefunctie worden ingevoerd om beter om te gaan met schokken die op nationaal niveau alleen niet kunnen worden beheerd. Hiermee zouden grote macro-economische schokken beter moeten kunnen worden opgevangen, zodat de EMU veerkrachtiger wordt. Voor deze stabilisatiefunctie zou als een eerste stap kunnen worden voortgebouwd op het Europees Fonds voor strategische investeringen, door het aanwijzen van een inzetbare pool van financieringsbronnen en investeringsprojecten die specifiek zijn voor de eurozone.

Versterking democratische verantwoording, legitimiteit en instellingen

Van regels naar instellingen. Grotere verantwoordelijkheid en integratie op EU-niveau en op het niveau van de eurozone betekent meer onderlinge afhankelijkheid. Het betekent ook betere deling van nieuwe bevoegdheden en grotere transparantie over wie wat wanneer beslist. De tijd is aangebroken om onze politieke constructie te toetsen en te consolideren: het Verslag stelt **grotere parlementaire betrokkenheid en toezicht** voor, zowel op nationaal als op Europees niveau en in het bijzonder m.b.t. de landen-specifieke aanbevelingen, de nationale hervormingsprogramma's en de jaarlijkse groeianalyse.

Op korte termijn (fase 1) heeft de EMU behoefte aan een gezamenlijke externe vertegenwoordiging – zoals omschreven in de politieke beleidslijnen van voorzitter Juncker. Vandaag spreken de EU en de eurozone nog steeds niet met één stem in de internationale financiële instellingen, met name het IMF. Deze **fragmentatie** betekent dat de EU als het ware onder haar politieke en economische gewichtsklasse bokst.

De vijf voorzitters stellen voorts een versterking van de rol van de Eurogroep voor. Op korte termijn moeten daarvoor misschien het voorzitterschap van de Eurogroep en de daarvoor beschikbare middelen worden versterkt. Op langere termijn (fase 2) kan een voltijds voorzitterschap van de Eurogroep worden overwogen. De lidstaten van de eurozone zullen nog steeds blijven beslissen over belastingheffing en de begrotingsuitgaven overeenkomstig de nationale politieke keuzes, maar bepaalde be-

slissingen zullen uiteindelijk steeds **meer collectief** moeten worden genomen, waarbij ook democratische verantwoording en legitimiteit verzekerd moet worden. Een toekomstige **eurozone-thesaurie** zou de plaats kunnen zijn voor dergelijke collectieve besluitvorming.

De sociale dimensie van de EMU

Een van de belangrijkste lessen van de crisis is dat in een “EMU met triple A-status” concurrerende economieën die kunnen innoveren en slagen tegen de achtergrond van de toenemende globalisering, moeten samengaan met een sterke sociale cohesie. Zoals voorzitter Juncker in het Europees Parlement heeft gezegd bij zijn verkiezing tot Commissievoorzitter: “Ik wil dat Europa de triple A-status in dezelfde mate zou nastreven op sociaal gebied als het dat nu doet in financiële en economische zin.” Dit betekent met name dat de arbeidsmarkten en socialezekerheidsstelsels in alle lidstaten van de eurozone goed en duurzaam moeten functioneren. Een sterkere arbeidsmarkt, betere sociale prestaties en sociale cohesie moeten centraal staan in het nieuwe proces van “**opwaartse convergentie**” dat in dit verslag wordt voorgesteld.

Volgende stappen

Lancering vanaf 1 juli 2015

Dit verslag presenteert de voornaamste stappen die nodig zijn om de EMU tegen uiterlijk 2025 te voltooien. De eerste initiatieven zouden door de EU-instellingen vanaf 1 juli 2015 moeten worden gelanceerd. Om de overgang tussen fase 1 en fase 2 voor te bereiden, zal de Commissie – in overleg met de voorzitters van de andere EU-instellingen – in het voorjaar 2017 met een **witboek** komen waarin de in fase 1 gemaakte vorderingen worden beoordeeld en de noodzakelijke volgende stappen worden geschetst. In dat verslag worden de wettelijke, economische en politieke randvoorwaarden besproken van de maatregelen die op langere termijn nodig zijn om de EMU te voltooien in fase 2. Daarbij zal worden gebruikgemaakt van analytische input van een adviesgroep van deskundigen. De omzetting van het Verslag van de vijf voorzitters in wetgevingshandelingen en instellingen moet onverwijld van start gaan.

bron Meer informatie: het Verslag van de vijf voorzitters is te raadplegen via http://ec.europa.eu/priorities/economic-monetary-union/docs/5-presidents-report_en.pdf De analysenota van Jean-Claude Juncker in nauwe samenwerking met Donald Tusk, Jeroen Dijsselbloem en Mario Draghi “Voorbereiding van de volgende stappen op weg naar een betere economische governance in de eurozone” is te raadplegen op: http://ec.europa.eu/priorities/docs/analytical_note_nl.pdf

Betere Regelgeving

REFIT-onderdeel

Binnen de Commissie juridische zaken van het Europees Parlement (EP) werd de voorbije maanden aan een verslag gewerkt over de REFIT-mededeling van de Commissie van 2014. In het vorige nummer van Publiek Domein rapporteerden we reeds uitgebreid over het nieuwe pakket Betere Regelgeving dat de Commissie op 19 mei 2015 publiceerde en dat ook een REFIT-onderdeel omvat.

Sectorale visies

Het ontwerprapport van de Commissie juridische zaken dateert van in maart en op het eerste gezicht zou men kunnen denken dat het EP het risico loopt achter de feiten aan te hollen. Dit is m.i. maar schijn want de inhoud van de diverse deeladviezen uit andere EP-commissies zoals de Commissie interne markt en consumentenbescherming, de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid en de Commissie werkgelegenheid en sociale zaken bevatten interessante elementen over de sectorale visies op ‘betere regelgeving’. Dit willen we hierna illustreren met een aantal uittreksels uit die ontwerp-teksten.

Intrekking hangende wetgevingsvoorstellen door Commissies

Hierover stelt de EP-Commissie juridische zaken: de EC heeft de bevoegdheid wetgevingsvoorstellen in te trekken. Een dergelijke drastische maatregel mag echter niet genomen worden om de enkele reden dat de samenstelling van het college van commissarissen is gewijzigd en de nieuwe Commissie andere prioriteiten heeft. De nieuwe Commissie heeft in haar werkprogramma voor 2015 laten weten dat zij een groot aantal wetgevingsvoorstellen intrekt. Daarbij verwees zij naar het beginsel van politieke discontinuïteit en voerde zij in een aantal gevallen aan dat er naar verwachting geen overeenstemming zou worden bereikt binnen de Raad.

Machtsevenwicht

Het machtsevenwicht tussen de medewetgevers wordt verstoord als er op Europees niveau besluiten worden genomen als hierbij enkel rekening gehouden wordt met het standpunt van de Raad en de Commissie. Het draagt ook bij aan het democratisch tekort van de Europese Unie. Het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie voorziet immers in een procedure die het Parlement een rol toebedeelt. De rapporteur is dan ook van mening dat het Parlement de duidelijke boodschap naar de Commissie moet sturen dat zij in het kader van haar werkprogramma – meer specifiek onder het mom van vereenvoudiging en betere regelgeving – geen maatregelen moet nemen die het politieke vertrouwen tussen de instellingen schaden.

Advies Commissie werkgelegenheid en sociale zaken

Dit advies dateert van 28 mei en bevat onder meer volgende vaststellingen en ‘suggesties’. Deze EP-commissie:

- steunt het streven van de Commissie naar een vermindering van de administratieve lasten maar men is van mening dat een vermindering van de administratieve lasten **empirisch** onderbouwd moet zijn en in geen geval de bescherming voor werknemers mag aantasten;
- beschouwt REFIT als een eerste stap in de richting van het verlichten van onnodige regeldruk en het wegnemen van belemmeringen voor groei en de schepping van werkgelegenheid;
- benadrukt evenwel dat “betere regelgeving” niet als een excuus voor deregulering mag worden gebruikt om de rechten van werknemers of consumenten te ondermijnen;
- wijst op de horizontale clausules van de artikelen 9 en 11 van het VWEU, die in aanmerking moeten worden genomen bij de vaststelling en uitvoering van het beleid en het optreden op EU-niveau; onderstreept niet alleen de noodzaak van het beoordelen van de financiële factoren en korte termijneffecten, maar ook de **waarde van wetgeving** op lange termijn, zoals de beperking van schadelijke gevolgen voor de gezondheid en het behoud van ecosystemen, wat over het algemeen moeilijk te kwantificeren is; betreurt dat hierdoor vaak geen rekening wordt gehouden met de milieu- en sociale voordelen en kosten;
- dringt er bij de Commissie op aan **duidelijke definities** te verschaffen ten aanzien van activiteiten in verband met REFIT zoals de “evaluatie”, “vereenvoudiging”, “consolidatie” en “gerichte herziening” van bestaande wetgeving om voor meer transparantie te zorgen;
- wijst erop dat de wetgeving inzake werkgelegenheid en gezondheid en veiligheid een **minimumnorm** voor de bescherming van werknemers vormt en dat de lidstaten verder kunnen gaan dan dat; herinnert eraan dat “gold-plating” door de lidstaten de regelgeving ingewikkelder kan maken en de naleving ervan verder kan beperken; is van mening dat omzettingsmaatregelen duidelijk en eenvoudig moeten zijn; raadt de lidstaten aan om verzwaring van de administratieve lasten te vermijden bij de omzetting van EU-wetgeving in nationale wetgeving;
- wijst erop dat slimme regelgeving in overeenstemming moet zijn met de sociale dimensie van de interne markt zoals bepaald in het Verdrag; onderstreept dat de REFIT-agenda **niet** mag worden gebruikt om door sociale partners gesloten overeenkomsten op Europees niveau te **ondermijnen**; wijst erop dat de autonomie van de sociale partners moet worden gerespecteerd; herinnert eraan dat bij artikel 155 van het VWEU wordt gewaarborgd dat overeenkomsten van sociale partners op gezamenlijk verzoek van de ondertekenende partijen uitgroeien tot EU-regelgeving; is in dit verband ingenomen met de verklaring van Commissievoorzitter Juncker dat de sociale markteconomie alleen kan functioneren als er een sociale dialoog wordt gevoerd en dat hij een voorzitter van de **sociale dialoog** zou willen zijn;
- beklemtoont dat werknemers recht moeten hebben op bescherming van de gezondheid en veiligheid op de werkplek en minimumarbeidsvoorwaarden, ongeacht of het om een werkplek in een kleine, middelgrote of grote onderneming gaat;
- wijst op de noodzaak om voorspelbaarheid, rechtszekerheid en transparantie te waarborgen om ervoor te zorgen dat REFIT geen bron van voortdurende rechtsonzekerheid wordt; onderstreept dat wijzigingen in de wetgeving ook in een langetermijnperspectief moeten worden beschouwd; merkt op dat het beginsel van politieke discontinuïteit en de intrekking van bestaande wetgeving geen aanleiding mogen geven tot twijfels over de politieke wenselijkheid van sociale doelstellingen;

- waarschuwt tegen de uitvoering van **horizonbepalingen** in wetgeving, aangezien deze rechtsonzekerheid en discontinuïteit op wetgevingsgebied dreigen te scheppen;
- is op het gebied van **overheidsopdrachten** groot voorstander van verdere maatregelen, zoals de bevordering van kleinere aanbestedingspakketten zodat kmo's en micro-ondernemingen kunnen concurreren bij aanbestedingen voor overheidsopdrachten;
- dringt er bij de Commissie op aan de sociale en milieugevolgen van haar beleid beter te beoordelen, evenals de gevolgen van haar beleid voor de fundamentele **rechten van burgers**, door oog te hebben voor de kosten van het niet uitvaardigen van wetten op Europees niveau en het feit dat kosten-batenanalyses slechts een van de vele mogelijke criteriareeksen dekken.

bron De verschillende documenten van de vermelde commissies van het Europees Parlement zijn te raadplegen op: http://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2014_2019/organes/juri/juri_20150615_1500.htm

Wetgeving

Belgisch Staatsblad

Publicatie-datum	8 juni – 16 augustus 2015
8 juni 2015	29 mei 2015 – KB tot wijziging van het KB van 5 juli 1974 betreffende de bevestiging van de openbare gebouwen, blz. 32777. <i>Ingevolge het overlijden op 5 december 2014 van H.M. Koningin Fabiola, wordt de datum van 11 juni, verjaardag van de geboorte van de overleden Koningin, van de lijst van de data waarop de openbare gebouwen moeten worden bevestigd, geschrapt, aangezien al de overleden leden van de Koninklijke Familie traditioneel herdacht worden op 17 februari.</i>
18 juni 2015	Omzendbrief betreffende de strijd tegen het frauduleus gebruik van identiteitsdocumenten of reisdocumenten uitgegeven door de lidstaten van de Unie of aangewend ter nabootsing hiervan, blz. 35736.
22 juni 2015	Zevende oproep – Subsidie strategische projecten 2015, blz. 36336 – <i>Vlaamse overheid. Deze subsidie is bestemd voor publieke actoren die bijdragen aan de ruimtelijke kwaliteit van Vlaanderen door een concreet project te realiseren. Dat project moet uitvoering geven aan een ruimtelijk planningsproces op bovenlokaal niveau. Samenwerking met private partners is mogelijk. Aanvraagdossiers kunnen ingediend worden tot en met 15 september 2015.</i>
23 juni 2015	29 mei 2015 – Decreet houdende wijziging van diverse bepalingen het decreet van 7 juni 2013 betreffende het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid, blz. 36388. Vlaamse overheid. – <i>O.m. Aanvulling kerntaken EVA Integratie en Inburgering; groepen die verplicht zijn om inburgeringstraject te volgen; dienstverlening met betrekking tot Nederlands voor anderstaligen.</i>
26 juni 2015	5 juni 2015 – Omzendbrief BB 2015/1 – Doortrekkersterreinen en pleisterplaatsen voor woonwageneigenaren, blz. 37082 – <i>Het doel van deze omzendbrief bestaat erin voldoende plaatsen te creëren voor doortrekkenden, zowel voor buitenlandse als voor Belgische woonwageneigenaren – Duiding van het richtinggevend kader voor de vestiging, de inrichting en het beheer van doortrekkersterreinen – Aandachtspunten; onder andere geen bouwvergunningsplichtige handelingen verrichten – Overleg tussen gemeenten; bemiddeling.</i>